

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Oboer/154/2015
Identifikačné číslo spisu:	2306202579
Dátum vydania rozhodnutia:	09.05.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Ľubomíra Kúdelová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:2306202579.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného: POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, právne zastúpeného advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421, proti povinnému: N. V., nar. XX. R. XXXX, bytom Y., o vymoženie 955,98 eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Galanta pod sp. zn. 12Er/200/2006, o dovolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave zo dňa 19. novembra 2014 č. k. 24CoE/89/2014-74 a o návrhu oprávneného na prerušenie dovolacieho konania, takto

rozhodol:

- I. Návrh oprávneného na prerušenie dovolacieho konania z a m i e t a .
- II. Dovolanie oprávneného o d m i e t a .
- III. Povinnému n e p r i z n á v a náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

Okresný súd Galanta uznesením zo dňa 17. 07. 2012 č. k. 12Er/200/2006-36 exekúciu zastavil. V odôvodnení uznesenia poukázal na ustanovenie § 57 ods. 2, § 58 ods. 1 Exekučného poriadku, § 39 a § 574 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Prvostupňový súd dospel k záveru, že oprávneným splnomocnenie, ktoré je súčasťou zmluvy o úvere, je v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka považované za neplatný právny úkon. Z ustanovenia § 574 ods. 2 Občianskeho zákonníka vyplýva, že dohoda, ktorou sa niekto vzdáva práv, ktoré môžu vzniknúť až v budúcnosti, je neplatná, pričom konanie povinného o splnomocnení Mgr. M. V. na spísanie notárskej zápisnice, ako exekučného titulu, aby v mene povinného uznal jeho záväzok, považuje súd za konanie, ktoré je v rozpore so zákonom. V čase uzatvorenia zmluvy o úvere a splnomocnení Mgr. M. V. neexistoval dlh, nebola známa ani jeho výška, teda v tom čase nemohla povinná osoba realizovať svoje právo dlh uznať a nemohla následne splnomocniť Mgr. M. V. na také právo.

Na odvolanie oprávneného Krajský súd v Trnave uznesením zo dňa 19. 11. 2014 č. k. 24CoE/89/2014-74 napadnuté uznesenie, ako vecne správne, potvrdil. Návrhy oprávneného na prerušenie konania zamietol. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že z listinných dôkazov obsiahnutých v spise vyplýva, že dlžník mal priamo v zmluve o úvere splnomocniť na zastupovanie pre spísanie notárskej zápisnice

advokáta Mgr. M. V., ktorého splnomocnenie je naformulované priamo v predtlačí zmluvy o úvere oprávneným. Vzhľadom na to, že záujmy medzi oprávneným zvoleného advokáta sú v rozpore so záujmami povinného, je daný jednoznačný rozpor záujmov povinného a Mgr. M. V., predmetné splnomocnenie obsiahnuté v zmluve o úvere, je pre rozpor so zákonom absolútne neplatným právnym úkonom. Keďže Mgr. M. V. nemal účinné oprávnenie povinného pri predmetnom uznaní záväzku a vyslovení súhlasu s vykonateľnosťou danej notárskej zápisnice zastupovať. Jeho právny úkon zachytený v notárskej zápisnici je absolútne neplatný a notárska zápisnica ako exekučný titul je neúčinná a materiálne nevykonateľná. Návrhy na prerušenie odvolacieho konania zamietol s odôvodnením, že v danom prípade nevznikla potreba obrátiť sa s predbežnou otázkou výkladu únieového práva na Súdny dvor EÚ, resp., že nedospel k záveru o rozpore ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku s Ústavou Slovenskej republiky, zákonom alebo medzinárodnou zmluvou.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu, proti výroku, ktorým odvolací súd potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa o zastavení exekúcie, podal dovolanie oprávnený, ktorý žiadal, aby dovolací súd uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Prípustnosť dovolania odôvodnil ustanovením § 237 písm. a/, b/, d/, e/ a f/ O. s. p., t. j., že rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, že ten kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, že v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, nepodal sa návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom a ako dovolací dôvod uvádzal, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 237, konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. a/ až c/ O. s. p.).

Podľa jeho názoru exekučný súd nie je oprávnený skúmať materiálnu správnosť exekučného titulu - notárskej zápisnice. Vďaľjší účastník podľa názoru dovolateľa nemal spôsobilosť byť účastníkom konania. Vo veci je daná prekážka právoplatne rozhodnutej veci - o materiálnych a formálnych podmienkach vykonateľnosti exekučného titulu sa rozhodovalo v čase, keď už o nich bolo právoplatne rozhodnuté vydaním poverenia na vykonanie exekúcie. Odňatie možnosti pred súdom konať vyvodzoval zo skutočnosti, že súdy nevyzvali a ani inak nekomunikovali s oprávneným o jeho právnych a skutkových návrhoch, a že svoje rozhodnutie nedostatočne odôvodnili. Odňatie možnosti konať pred súdom videl aj v tom, že súdy oboch stupňov nevytýčili vo veci pojednávanie, aj keď tak v zmysle § 57 ods. 5 Exekučného poriadku boli povinné urobiť a že exekučný súd neumožnil oprávnenému viesť kontradiktórne súdne konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.), po zistení, že dovolanie podal včas oprávnený zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 veta druhá O. s. p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O. s. p.) skúmal, či je dôvodný jeho návrh na prerušenie dovolacieho konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p.

K podobnému návrhu oprávneného na prerušenie dovolacieho konania sa už Najvyšší súd Slovenskej republiky vyjadril vo viacerých iných, skutkovo a právne obdobných právnych veciach, v ktorých ten istý oprávnený vystupoval v procesnom postavení dovolateľa. Ako príklad uvádza Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutia z 29. 05. 2014 sp. zn. 3Oboer/70/2013, z 18. 06. 2014 sp. zn. 3Oboer/81/2013, z 29. 07. 2014 sp. zn. 3Oboer/149/2013, z 29. 05. 2014 sp. zn. 3Oboer/163/2013 a zo dňa 14. 08. 2014 sp. zn. 3Oboer/229/2013, na ktoré v podrobnostiach poukazuje s tým, že s právnymi závermi v nich vyjadrenými sa stotožňuje aj v preskúmvanej veci, pre účely ktorej opakuje, že Súdny dvor Európskej únie má právomoc vydať rozhodnutie o prejudiciálnych otázkach, ktoré sa týkajú: a) výkladu zmlúv; b) platnosti a výkladu aktov inštitúcií, orgánov alebo úradov alebo agentúr Európskej únie. Pokiaľ ale procesný postup súdov vo veci, v ktorej sa navrhuje prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p., má podklad v aplikácii vnútroštátneho práva, nie je žiadny dôvod pre prerušenie konania. Z určujúceho hľadiska teda išlo zo strany súdov nižších stupňov o aplikáciu a interpretáciu vnútroštátnych právnych predpisov (Občianskeho zákonníka a Exekučného poriadku). Dovolací súd vzhľadom na to nedôvodný návrh na prerušenie konania zamietol.

V ďalšom dovolací súd bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O. s. p.) skúmal, či oprávneným podané dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému to zákon pripúšťa.

Z obsahu spisu vyplýva, že dovolanie bolo podané dňa 17. 02. 2015. Prípustnosť tohto mimoriadneho opravného prostriedku treba preto posudzovať podľa ustanovení Občianskeho súdneho poriadku v znení zákona č. 353/2014 Z. z. (účinného od 01. 01. 2015), ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony (pozn. dovolacieho súdu: v ďalšom sa Občiansky súdny poriadok uvádza v tomto znení).

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.).

Oprávnený napadol dovoláním uznesenie. Uznesenia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú uvedené v § 239 ods. 1 a 2 O. s. p.. Napadnuté uznesenie nie je uvedené v týchto ustanoveniach, preto prípustnosť dovolania oprávneného z § 239 ods. 1 a 2 O. s. p. nevyplýva.

V zmysle § 237 ods. 1 O. s. p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu (teda aj uzneseniu), ak v konaní došlo k závažným procesným vadám taxatívne vymenovaným v tomto ustanovení (viď písmená a/ až g/ tohto ustanovenia).

V zmysle § 237 ods. 2 O. s. p. ale dovolanie podľa odseku 1 nie je prípustné proti rozhodnutiu v exekučnom konaní podľa osobitného predpisu, ktorým tu treba rozumieť zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (Exekučný poriadok).

Dovoláním napadnuté rozhodnutie bolo vydané v konaní podľa Exekučného poriadku, preto prípustnosť dovolania oprávneného nevyplýva ani z § 237 O. s. p.

Vzhľadom na to, že oprávneným podané dovolanie nie je prípustné ani podľa § 237 O. s. p., ani podľa § 239 O. s. p., dovolací súd ho odmietol ako procesne neprípustné (§ 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p.).

V konaní o dovolaní vzniklo procesne úspešnému povinnému právo na náhradu trov konania proti oprávnenému, ktorý úspech v dovolacom konaní nemal (§ 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p. a § 142 ods. 1 O. s. p.). Najvyšší súd Slovenskej republiky nepriznal povinnému náhradu trov dovolacieho konania, lebo nepodal návrh na ich priznanie (§ 151 O. s. p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.